

До дѣ сме стигнали?

Никой не ще откаже, че нашия народъ въ прѣминали-тѣ 10—20 години е направилъ добъръ успѣхъ въ науката. Ние можемъ праведно да са похвалимъ, че народъ-тъ доста са е събудилъ за да търси наука и цѣвтение. Това е явно всѣкиму.

Но, право да говоримъ, ние не бива да са лъжемъ въ това нѣщо, и да кажемъ че всичко въ народния ни напрѣдъкъ отива добръ. Не бива да мълчимъ кога-то има нѣкои неприятни страници въ народния ни вѣрвежъ, а трѣбва явно и ясно да си казваме недостатъци-тѣ за да могатъ да са поправятъ, колко-то е възможно по-скоро.

Ние сме напрѣднали и напрѣдваме повече-то въ вънкашенъ видъ. Отъ вжнѣ да ни глѣда челоуѣкъ, ние сме единъ доста образованъ народъ. Цивилизация-та лесно са види по тѣла-та ни и въ политики-тѣ ни; но, право да си кажемъ, вѣтрѣшно и здраво учение и практично знание май рѣдко са намѣрва между насъ. Въ всички-тѣ ни градове наши-тѣ господжи и господжици въ дрѣхи-тѣ си не могатъ са различи отъ най-образовани-тѣ людие на свѣта. Фустане, малакове, капелини и пр.—всичко прѣдставлява една благородна и образована господжя. Нѣ жално-то е че деветдесетъ и деветъ на стотѣхъ сѣ само прости кукли. Всичко-то учение и образование е само въ дрехи-тѣ. Нека ни простятъ наши-тѣ господжи и господжици, ако това имъ са види строгичко, защо-то ние говоримъ за обща полза. Казахъ, че не бива да са лъжемъ. Тѣй е и съ мѣжкий полъ. Щомъ са облече нѣкой младежъ въ френски дрехи, той вече е въ число-то на учени-тѣ и контета-та. Дали има здраво учение или не, това не са гледа твър-